

LAKIVALIOKUNNAN MIETINTÖ 5/2010 vp

Hallituksen esitys laeiksi oikeudenkäymiskaaren ja oikeudenkäynnistä rikosasioissa annetun lain muuttamisesta

JOHDANTO

Vireilletulo

Eduskunta on 23 päivänä syyskuuta 2009 lähettänyt lakivaliokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen laeiksi oikeudenkäymiskaaren ja oikeudenkäynnistä rikosasioissa annetun lain muuttamisesta (HE 123/2009 vp).

Lausunto

Lakivaliokunta on 27 päivänä marraskuuta 2009 pyytänyt asiasta perustuslakivaliokunnan lausunnon (PeVL 9/2010 vp), joka on otettu tämän mietinnön liitteeksi.

Asiantuntijat

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina

- lainsäädäntöneuvos Tatu Leppänen, oikeusministeriö

- hovioikeudenneuvos Risto Jalanko, Helsingin hovioikeus
- kärjätuomari Pasi Kumpula, Helsingin kärjäoikeus
- laamanni Jyrki Kiviniemi, Lapin kärjäoikeus
- asianajaja Jouko Pelkonen, Suomen Asianajajaliitto
- oikeusaputoimen johtaja Liisa Vehmas, Julkiset Oikeusavustajat ry
- puheenjohtaja Ilpo Salokannel, Suomen Haastemiehet JHL ry
- kärjätuomari Jukka Jaakkola, Suomen tuomariliitto ry.

Lisäksi kirjallisen lausunnon ovat antaneet

- Vaasan hovioikeus
- Tampereen kärjäoikeus
- Kihlakunnanulosottomiehet ry
- Oikeushallinnon Henkilökunta OHK ry.

HALLITUKSEN ESITYS

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi oikeudenkäymiskaaren ja oikeudenkäynnistä rikosasioissa annetun lain tiedoksiantoa koskevia säännöksiä. Esityksen tavoitteena on tiedoksiannon tehostuminen oikeudenkäynneissä. Tarkoituksena on erityisesti vähentää henkilökohtaisen haastemiestiedoksiannon käyttöä riidattomissa velkomusasioissa.

Puhelintiedoksianto ehdotetaan otettavaksi käyttöön yleisenä tiedoksiantotapana kaikissa yleisissä tuomioistuimissa. Puhelimitse voitai-

siin antaa tiedoksi myös haaste riidattomassa velkomusasiassa. Laissa säädettäisiin puhelin-tiedoksiannon toimittamisen edellytyksistä ja menettelystä siinä. Myös muiden sähköisten välineiden käyttöä tiedoksiannoissa laajennettaisiin. Haastemiestiedoksiannon toissijaisuutta korostettaisiin.

Asianosaisten itsensä asemaa tiedoksiannoissa vahvistettaisiin. Tiedoksiannosta huolehtiminen voitaisiin nykyistä useammin antaa asianosaiselle, ja asianosaisten asiamies voisi tällöin

tietyin edellytyksin toimittaa tiedoksiannon. Asianosaisten velvollisuutta myötävaikuttaa tuomioistuimen tehtävänä olevan tiedoksiannon onnistumiseen korostettaisiin.

Kutsu hovioikeuden pääkäsittelyyn voitaisiin lähettää asianosaisen ilmoittamaan osoitteeseen

myös silloin, kun asianosainen on määrätty saapumaan henkilökohtaisesti.

Ehdotetut lait ovat tarkoitetut tulemaan voimaan keväällä 2010.

VALIOKUNNAN KANNANOTOT

Yleisperustelut

Oikeudenkäymiskaaren ja oikeudenkäynnistä rikosasioissa annettuun lakiin (689/1997) esitettyjen muutosten tavoitteena on tehostaa tiedoksiantoja ja siten nopeuttaa asioiden käsittelyä tuomioistuimissa. Tiedoksiantotapoja monipuolistetaan muun muassa säätämällä puhelintiedoksianto yleiseksi tiedoksiantotavaksi kaikissa yleisissä tuomioistuimissa. Nykyisin puhelintiedoksiantoa voidaan käyttää vain hovioikeudessa annettaessa tiedoksi kutsua pääkäsittelyyn. Myös muiden sähköisten välineiden käyttöä tiedoksiannossa laajennetaan. Mahdollisuuksia antaa tiedoksianto asianosaisen huolehdittavaksi lisätään jonkin verran nykyisestä. Tiedoksianto säilyy kuitenkin edelleen tuomioistuimen tehtävänä.

Lakivaliokunta pitää esitystä tarpeellisenä ja tarkoituksenmukaisena. Uudistuksella pyritään erityisesti vähentämään henkilökohtaisen haastemiestiedoksiannon käyttöä riidattomissa velkomusasioissa, joissa haastemiestiedoksannot ovat käytännössä muodostuneet pääsäännöksi. Haastemiestiedoksiantoa voidaan pitää verraten raskaana ja kalliina menettelynä erityisesti asioiden laatuun nähden. Lisäksi näiden asioiden määrä on kasvanut voimakkaasti vallitsevan taloudellisen tilanteen vuoksi. Esitetyillä muutoksilla voidaan keventää tavanomaisia tiedoksiantotehtäviä ja vapauttaa voimavaroja vaikeiden tiedoksiantotehtävien hoitamiseen.

Valiokunta tähdentää, että tiedoksiannolla oikeudenkäynnissä on periaatteellisesti suuri merkitys. Tiedoksiannolla toteutetaan asianosaisen oikeutta tulla kuulluksi, joka on oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin keskeinen osa. Soveltuvaa tiedoksiantotapaa on sen vuoksi harkit-

tava erityisesti tiedoksiannon vastaanottajan oikeusturvan kannalta. Käytännön näkökulmasta tiedoksiantojen tehostamisella parannetaan oikeudenkäyntien sujuvuutta ja nopeutetaan asioiden käsittelyä. Tämä edistää asianosaisen oikeutta oikeudenkäyntiin ilman aiheetonta viivytystä.

Valiokunta pitää tärkeänä, että haastemiehille ja muille tiedoksiantoja toimittaville virkamiehille annetaan uudistuksesta riittävästi koulutusta. Lisäksi sähköisten välineiden käyttö tiedoksiannon yhteydessä edellyttää, että tietosuojasta ja tietoturvasta on asianmukaisesti huolehdittu. Tähän tulee myös koulutuksessa kiinnittää huomiota.

Lakivaliokunta puoltaa lakiehdotusten hyväksymistä seuraavin huomautuksin ja muutosehdotuksin.

Yksityiskohtaiset perustelut

1. Laki oikeudenkäymiskaaren muuttamisesta

11 luku. Tiedoksiannosta oikeudenkäynnistä

3 b §. Ehdotetun pykälän mukaan tuomioistuin voi toimittaa tiedoksiannon vastaanottajalle myös puhelimitse. Haastetta ei kuitenkaan voida antaa tiedoksi puhelimitse muussa kuin riidattomassa velkomusasiassa.

Lakivaliokunta tähdentää, että puhelintiedoksiannon soveltuvuus tulee ratkaista aina tapauskohtaisesti. Puhelintiedoksianto voi estyä asiakirjan laajuuden, esimerkiksi liitteiden, vuoksi. Myös asiakirjan laatu voi olla sellainen, ettei puhelintiedoksianto sovellu. Näin voi olla esimer-

kiksi silloin, jos asiakirjaan sisältyviä monimutkaisia kohtia on vaikea ymmärtää puhelimitse. Käytännössä puhelimitse voidaan antaa tiedoksi suhteellisen suppeita ja yksinkertaisia asiakirjoja.

Puhelintiedoksiannon edellytyksenä myös on, että vastaanottaja epäilyksettä saa puhelimitse tiedon asiakirjasta ja ymmärtää tiedoksiannon merkityksen. Valiokunta toteaa, että esimerkiksi todisteelliseen postitiedoksiantoon verrattuna puhelintiedoksiannon etuna on, että asiaa voidaan selittää vastaanottajalle myös vapaamuotoisesti ja vastata hänen mahdollisiin kysymyksiinsä. Vastaanottaja saattaa esimerkiksi olla sellainen ylivelkaantunut henkilö, jonka kyky asioiden hallintaan on heikentynyt. On tärkeää, että vastaanottajalle selostetaan ymmärrettävällä tavalla, mistä asiassa on kysymys ja miten hänen pitää toimia. Tarvittaessa tulee antaa myös muuta opastusta, esimerkiksi kertoa mahdollisuudesta saada oikeudellista apua. Vastaanottajan voi myös olla esimerkiksi puutteellisen kielitaidon vuoksi vaikea ymmärtää puhelimitse toimitettua tiedoksiantoa ja sen merkitystä. Myös puhelun aikana vallitsevat olosuhteet voivat estää tiedoksiannon toimittamisen.

Valiokunta korostaa, että jos tiedoksiannon toimittajalle jää epäily siitä, että vastaanottaja ei saa puhelimitse tietoa asiakirjasta tai ymmärrä tiedoksiannon merkitystä, puhelintiedoksiannon edellytykset eivät täyty ja siitä on luovuttava. Puhelintiedoksiannon soveltuvuutta on arvioitava vielä puhelun aikanakin.

Puhelintiedoksiannon toimittajan on riittävästi varmistuttava siitä, että puhelimesta on oikea henkilö. Valiokunta korostaa huolellisuutta tiedoksiannon toimittamisessa. Jos tiedoksiannon toimittajalla on epäily, ettei henkilö ole oikea, puhelintiedoksiantoa ei voi käyttää ja on turvaututtava muuhun tiedoksiantotapaan.

Pykälän 2 momentin mukaan puhelintiedoksianto edellyttää lisäksi vastaanottajan suostumusta, paitsi jos tiedoksianto toimitetaan asiassa siinä tuomioistuimessa puhevaltaa käyttäneelle asianosaiselle. Suostumusta on esityksen yhteydessä perusteltu oikeusturvanäkökohdilla ja sillä, että suostumus sisältyy myös nykyiseen ho-

vioikeutta koskevaan puhelintiedoksiantosääntöön (OK 26 luvun 28 §:n 2 momentti). Toisaalta suostumusedellytystä on asiantuntijakuulemisessa pidetty tarpeettomana ottaen huomioon muut puhelintiedoksiannolle asetetut vaatimukset. Se myös saattaa ainakin joissain tilanteissa hankaloittaa käytännön tiedoksiantotyötä. Puhelintiedoksiantojen voidaan olettaa lisääntyvän tämän tiedoksiantotavan laajentumissa kaikkiin yleisiin tuomioistuimiin.

Perustuslakivaliokunnan lausunnon (PeVL 9/2010 vp) mukaan tiedoksiannolla on olennainen vaikutus siihen, miten asianosaisen oikeus oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin toteutuu. Tiedoksianto on tehtävä siten, että vastaanottaja saa oikeuksiensa käyttämiseksi tarvitsemansa tiedot selkeästi, hänelle ymmärrettävinä ja riittävän ajoissa. Puhelintiedoksiannon onnistuminen säännöksen mukaisesti edellyttää käytännössä vastaanottajan myötävaikutusta tiedoksiantoon ja valmiutta tiedon vastaanottamiseen, eikä säännöksen suostumusedellytyksellä ole siten perustuslakivaliokunnan mielestä sinänsä itsenäistä merkitystä.

Puhelimitse tiedoksi annettu asiakirja on 3 momentin mukaan lähetettävä kirjeenä tai sähköisenä viestinä vastaanottajan ilmoittamaan osoitteeseen. Asiakirjan lähettämisestä voidaan poiketa vain poikkeuksellisesti, jos se on erityisesti syystä ilmeisen tarpeetonta. Perustelujen mukaan tällainen tilanne voi olla käsillä esimerkiksi silloin, jos kutsun vastaanottanut asianosaisen lainoppinut asiamies ilmoittaa, ettei asiakirjaa tarvitse lähettää hänelle, tai jos vastaanottaja on jo saanut asiakirjan.

Pykälän 3 momentin perusteluissa todetaan lisäksi, että asiakirjan lähettämisen on tapahduttava heti puhelintiedoksiannon jälkeen. Puhelintiedoksiannon toimittaa haastemies tai asianomaisen tuomioistuimen virkamies. Hänen on laadittava tiedoksiannosta todistus, josta ilmenee muun muassa tiedoksiannon ja vahvistuksen lähettämisen päivämäärä, tiedoksiannon vastaanottaja ja toimittaja. Todistuksesta on lähetettävä jäljennös asianosaiselle.

Perustuslakivaliokunnan lausunnon mukaan puhelintiedoksiannon soveltamisala, edellytyk-

set, toteuttamistapa ja sisältö on lakiehdotuksessa määritelty täsmällisesti ja tarkkarajaisesti. Perustuslakivaliokunta katsoo, ettei suostumusedellytyksen poistaminen pykälän 2 momentista heikennä valtiosääntöoikeudellisesti ongelmallisella tavalla asianosaisen oikeutta tulla kuuluksi tai muita oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin takeita, kun puhelintiedoksianto toteutetaan muutoin esityksessä ehdotetuin tavoin.

Lakivaliokunta toteaa lisäksi, että myös muualla voimassa olevaan lainsäädäntöön sisältyy vastaajan asemaa turvaavia säännöksiä. Mikäli kyse on haasteesta riidattomassa velkomusasiassa, vastaajalle on varattava haasteessa riittävä vastausaika. Vastausaikaan voidaan pyytää pidennystä (OK 5 luvun 11 §). Jos vastaaja ei määräajassa toimita vastausta, kanne normaalisti hyväksytään yksipuolisella tuomiolla. Tämänkin jälkeen vastaajalla on vielä mahdollisuus hakea takaisinsaantia yksipuoliseen tuomioon (OK 12 luvun 15 §). Määräaika tähän alkaa kuluu vasta, kun yksipuolinen tuomio on annettu vastaajalle tiedoksi.

Edellä olevan perusteella lakivaliokunta katsoo, että suostumusedellytys voidaan poistaa puhelintiedoksiannon yhteydestä, ja valiokunta ehdottaa, että 11 luvun 3 b §:n 2 momentin viimeinen virke poistetaan.

Lisäksi lakivaliokunta ehdottaa esityksen perusteluihin ja perustuslakivaliokunnan lausuntoon viitaten, että pykälän 3 momenttiin lisätään maininta siitä, että asiakirja on lähetettävä vastaanottajalle viipymättä puhelintiedoksiannon jälkeen. Lakivaliokunnan ehdottama säännös mahdollistaa sen, että toimitettaessa tiedoksianto esimerkiksi illalla virka-ajan ulkopuolella asiakirja voidaan lähettää vastaanottajalle ensi tilassa virka-ajan alettua. Lakivaliokunta pitää tarpeellisena, että velvoite lähettää asiakirja viipymättä koskee sekä tiedoksi annettua asiakirjaa että tiedoksiannosta laadittavan todistuksen jäljennöstä.

Puhelintiedoksiannosta laaditusta todistuksesta jää tuomioistuimeen oma kappale, jota voidaan hyödyntää, jos jälkeempään tulee riitaa tiedoksiannon toimittamisesta. Lakivaliokunta katsoo, että puhelintiedoksiantoja koskevat tiedot

tulevat asianmukaisesti tallennetuiksi edellä todetulla tavalla, eikä näe aihetta muihin toimenpiteisiin.

Pykälän 3 momentin mukaan puhelintiedoksiannon toimittaa haastemies tai asianomaisen tuomioistuimen virkamies. Säännöstä on tarkoitus soveltaa myös esimerkiksi kutsujen tiedoksiantoon hovioikeuksissa, joissa ei ole haastemiehiä. Sen vuoksi on tarpeen, että laki sallii myös muun tuomioistuimen virkamiehen kuin haastemiehen, käytännössä lähinnä kansliahenkilökuntaan kuuluvan, toimittaa puhelintiedoksiannon. Kansliahenkilökuntaan kuuluvat ovat huolehtineet puhelintiedoksiannoista hovioikeuksissa jo nykyisin. Lakivaliokunta pitää perusteltuna, ettei säännöksissä tarkemmin määrätä työnjaosta haastemiesten ja muiden virkamiesten välillä. Näin työnjako voidaan järjestää tuomioistuimissa tavalla, joka on käytännössä mahdollisimman toimiva. Lakivaliokunta tähdentää, että tiedoksiannon toimittava virkamies toimii tehtävässä virkavastuulla.

26 luku. Valitusasian käsittelystä hovioikeudessa

28 §. Pykälän mukaan hovioikeus voi kutsua valittajan ja sellaisen valittajan vastapuolen, joka on vastannut valitukseen, saapumaan henkilökohtaisesti hovioikeudessa pidettävään pääkäsittelyyn myös asianosaisen tuomioistuimelle ilmoittamaan osoitteeseen lähetetyllä kirjeellä siten kuin oikeudenkäymiskaaren 11 luvun 3 a §:ssä säädetään. Tämä merkitsee poikkeusta oikeudenkäymiskaaren 11 luvun 16 §:n 4 momentista, jonka mukaan asiakirja, jossa joku on määrätty henkilökohtaisesti saapumaan tuomioistuimeen, on annettava tiedoksi hänelle itselleen.

Ehdotuksen tarkoituksena on yksinkertaistaa pääkäsittelykutsujen tiedoksiantoa hovioikeuksissa ja siten helpottaa ja jouduttaa oikeudenkäyntejä. Nykyisin asiaa ei pystytä ratkaisuun hovioikeudessa, jos valittaja pakoilee tiedoksiantoa. Pääkäsittelyjen peruuntuminen tiedoksiannon epäonnistumisen vuoksi on ollut yksi syy oikeudenkäyntien viipymisiin hovioikeuksissa.

Lakivaliokunta toteaa, että ehdotettu säännös koskee vain muutoksenhakuvaihetta. Asia on tällöin jo kertaalleen käsitelty ja ratkaistu kärjäoikeudessa. Oikeudenkäyntien painopisteen tulee olla kärjäoikeudessa. On myös otettava huomioon kärjäoikeudessa voittaneen asianosaisen oikeusturva, joka edellyttää, että asia pystytään ratkaisemaan hovioikeudessa kohtuullisessa ajassa.

Lakivaliokunta korostaa, että osoitteen käytökelppoisuus prosessiosoitteena on harkittava jo etukäteen ennen sen ilmoittamista hovioikeudelle. Hovioikeuden on voitava lähteä siitä, että sille ilmoitettua osoitetta voidaan myös käyttää. Jos on aihetta olettaa, ettei asianosainen saa mainitusta osoitteesta tietoa kutsusta, hovioikeuden on ehdotetun 28 §:n mukaan lisäksi yritettävä antaa kutsu hänelle tiedoksi puhelimitse ja lähetettävä siihen asianosaisen posti- tai sähköiseen osoitteeseen, joka on hovioikeuden tiedossa.

Useimmissa asioissa asianosaista edustaa hovioikeudessa asiamies ja prosessiosoitteena toimii asiamiehen osoite. Tällaisissa tilanteissa kutsu toimitetaan yksinomaan asiamiehen osoitteeseen. Valiokunta korostaa, että menettelyllä ei ole tarkoitus siirtää tiedoksiantotehtävää ja -vastuuta hovioikeudelta asianosaisen asiamiehelle. Mahdollista on, että esimerkiksi rikosasioissa valittajan osoite tai olinpaikka ei aina ole hänen asiamiehensä tiedossa. Jos henkilökohtainen kutsu toimitetaan prosessiosoitteeseen asiamiehelle, riittävää on, että tämä tavanomaisin keinoin pyrkii tavoittamaan päämiehen. Jos se ei onnistu, asiamies on täyttänyt velvollisuutensa, kun hän ilmoittaa asiasta hovioikeudelle. Hovioikeuden on tällöin yritettävä tavoittaa asianosainen edellä mainituilla lisäkeinoilla.

Valittajan tai valitukseen vastanneen vastapuolen prosessiosoitteeseen lähetetyssä kutsussa asetettaisiin tavanomaiset uhat esteettömän poissaolon varalta. Kutsutun aseman turvaamiseksi 28 §:ään sisältyy säännös, jonka mukaan, jos kutsu pääkäsittelyyn on annettu tiedoksi lähettämällä se asianosaisen prosessiosoitteeseen, kutsuttua ei voida tuomita esteettömän poissaolon varalta asetettuun uhkasakkoon.

Valittajan asemaa turvaa myös voimassa olevan oikeudenkäymiskaaren 26 luvun 22 §:n mukainen oikeus saattaa valitus uudelleen käsiteltäväksi, jos valitus on valittajan poissaolon vuoksi jätetty sillensä, mutta hänellä on ollut laillinen este, jota hän ei ole voinut ajoissa ilmoittaa.

Edellä olevan perusteella lakivaliokunta pitää ehdotettua säännöstä perusteltuna ja ja eri oikeusturvanäkökohdat huomioon ottavana ja puoltaa sen hyväksymistä muuttamattomana.

Päätösehdotus

Edellä esitetyn perusteella lakivaliokunta ehdottaa,

että 2. lakiehdotus hyväksytään muuttamattomana ja

että 1. lakiehdotus hyväksytään muutoin hallituksen esityksen mukaisena paitsi 11 luvun 3 b § muutettuna seuraavasti:

Valiokunnan muutosehdotukset

1. lakiehdotus

11 luku

Tiedoksiannosta oikeudenkäynnissä

Tiedoksiantotavat

3 b §

(1 mom. kuten HE)

Puhelintiedoksianto voidaan toimittaa, jos se soveltuu tiedoksiantoon asiakirjan laajuuteen ja laatuun nähden ja jos vastaanottaja epäilyksettä saa puhelimitse tiedon asiakirjasta ja ymmärtää tiedoksiannon merkityksen. (*Poist.*)

Puhelimitse vastaanottajalle on ilmoitettava asiakirjasta asia, vaatimus tai velvoite ja sen pääasiallinen peruste, määräaika ja uhka sekä muut vastaavat tarpeelliset seikat. Puhelimitse tiedoksi annettu asiakirja on lähetettävä *viipymättä* kirjeenä tai sähköisenä viestinä vastaanot-

LaVM 5/2010 vp — HE 123/2009 vp

tajan ilmoittamaan osoitteeseen, jollei se ole erityisestä syystä ilmeisen tarpeetonta. Puhelintiedoksiannon toimittaa haastemies tai asianomaisen tuomioistuimen virkamies. Tiedoksiannosta on laadittava todistus noudattaen soveltuvin

osin, mitä 17 §:n 1 momentissa säädetään, ja lähetettävä viipymättä vastaanottajalle siitä jäljennös kirjeenä tai sähköisenä viestinä vastaanottajan ilmoittamaan osoitteeseen.

Helsingissä 14 päivänä huhtikuuta 2010

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

pj. Janina Andersson /vihr
vpj. Anna-Maja Henriksson /r
jäs. Esko Ahonen /kesk
Kalle Jokinen /kok
Timo Kalli /kesk
Oiva Kaltiokumpu /kesk
Ilkka Kantola /sd
Sampsa Kataja /kok
Krista Kiuru /sd

Jari Larikka /kok
Sanna Lauslahti /kok
Outi Mäkelä /kok
Raimo Piirainen /sd
Pirkko Ruohonen-Lerner /ps
Tero Rönni /sd
Kari Uotila /vas
Mirja Vehkaperä /kesk.

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Minna-Liisa Rinne.

VASTALAUSE

Perustelut

Velallisenä olevien kansalaisten oikeusturva heikkenee selvästi, jos velkojien heihin kohdistamat velkomushaasteet voitaisiin antaa tiedoksi puhelimitse. Aivan erityisesti velallisten oikeussuoja heikkenee, jos puhelinhaaste olisi mahdollinen ilman haastettavan suostumusta. Samoin olisi oikeusturvan heikennys, jos jäisi haastemiehen tms. harkinnan ja mukavuuden halun varaan ratkaista, onko tarpeetonta tai tarpeellista jälkilähetää puhelimitse tiedoksi annettu haaste myös paperimuodossa velalliselle.

Näiden puhelimitse haastekäsiteltäviksi ehdotettujen velkomusten velalliset ovat melkein kaikki tavallisia lakiasioihin perehtymättömiä kuluttajia, palkansaajia tms. maallikoita, kun taas velkojina on yrityksiä ja yritysten palkkaamia perimistoimistoja. Puhelinhaasteen salliminen olisi näiden tahojen intressissä. Puhelinhaasteisiin liittyy lisäksi erehdys- ja virhemahdollisuuksia, jotka käytännön elämässä eivät olisi harvinaisia ja jotka johtaisivat tuomionpurkutilanteisiin, sikäli kuin velallinen ylipäänsä jaksaisi näin pitkälle hakea oikeuksiaan.

Näistä oikeusturvasyistä on oikeudenkäymiskaareen ehdotetusta 11 luvun 3 b §:n 1 momentista poistettava puhelinhaasteen salliminen.

Ehdotus

Edellä olevan perusteella ehdotan,

että 2. lakiehdotus hyväksytään valiokunnan mietinnön mukaisena ja

että 1. lakiehdotus hyväksytään muutoin valiokunnan mietinnön mukaisena paitsi 11 luvun 3 b §:n 1 momentti muutettuna seuraavasti:

Vastalauseen muutosehdotus

1. lakiehdotus

11 luku

Tiedoksiannosta oikeudenkäynnissä

Tiedoksiantotavat

3 b §

Kun tuomioistuimien huolehtii tiedoksiannosta, se voidaan toimittaa myös siten, että tiedoksi annettavan asiakirjan sisältö kerrotaan vastaanottajalle puhelimitse (*puhelintiedoksianto*). Puhelimitse ei kuitenkaan voida antaa tiedoksi haastetta (*poist.*).

Helsingissä 14 päivänä huhtikuuta 2010

Pirkko Ruohonen-Lerner /ps